

I

(Legislativní akty)

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2013/39/EU

ze dne 12. srpna 2013,

kteřou se mění směrnice 2000/60/ES a 2008/105/ES, pokud jde o prioritní látky v oblasti vodní politiky

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Znečišťování povrchových vod chemickými látkami představuje ohrožení vodního prostředí účinky, jako jsou například akutní a chronická toxicita u vodních organismů, akumulace znečišťujících látek v ekosystému a úbytek stanovišť a biologické rozmanitosti, jakož i ohrožení lidského zdraví. Přednostně je třeba zjistit příčiny znečištění a řešit problematiku emisí znečišťujících látek přímo u zdroje, a to ekonomicky i environmentálně nejúčinnějším způsobem.
- (2) Podle druhé věty čl. 191 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) má být politika Unie v oblasti životního prostředí založena na zásadách obezřetnosti a prevence, odvracení ohrožení životního prostředí především u zdroje a na zásadě „znečišťovatel platí“.

- (3) Čištění odpadních vod může být velmi nákladné. S cílem usnadnit levnější a nákladově efektivnější čištění by mohl být podporován vývoj inovativních technologií čištění vody.

- (4) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky ⁽⁴⁾, stanoví strategii proti znečišťování vod. Tato strategie zahrnuje určení prioritních látek mezi těmi, které na úrovni Unie představují významné riziko pro vodní prostředí nebo jeho prostřednictvím. Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 2455/2001/ES ze dne 20. listopadu 2001, kterým se stanoví seznam prioritních látek v oblasti vodní politiky ⁽⁵⁾, stanoví první seznam 33 látek nebo skupin látek, které byly určeny jako prioritní látky na úrovni Unie pro zahrnutí do přílohy X směrnice 2000/60/ES.

- (5) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/105/ES ze dne 16. prosince 2008 o normách environmentální kvality v oblasti vodní politiky ⁽⁶⁾ stanoví v souladu se směrnici 2000/60/ES normy environmentální kvality (NEK) pro 33 prioritních látek uvedených v rozhodnutí č. 2455/2001/ES a pro osm dalších znečišťujících látek, které již byly na úrovni Unie regulovány.

- (6) V souladu s čl. 191 odst. 3 Smlouvy o fungování EU přihlédne Unie při přípravě politiky v oblasti životního prostředí k dostupným vědeckým a technickým údajům, podmínkám životního prostředí v různých regionech Unie, možnému prospěchu a nákladům plynoucím z činnosti nebo nečinnosti, jakož i k hospodářskému a sociálnímu rozvoji Unie jako celku a vyváženému rozvoji jejích regionů. Vědecké, environmentální a socioekonomické faktory, včetně faktorů týkajících se lidského zdraví, je třeba zohlednit i při přípravě nákladově efektivní a přiměřené politiky v oblasti prevence a kontroly chemického znečištění povrchových vod, a to i v rámci přezkumu seznamu prioritních látek v souladu s čl.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 229, 31.7.2012, s. 116.

⁽²⁾ Úř. věst. C 17, 19.1.2013, s. 91.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 2. července 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 22. července 2013.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 331, 15.12.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 84.

16 odst. 4 směrnice 2000/60/ES. Za tímto účelem je třeba důsledně uplatňovat zásadu, že znečišťovatel platí, která je základem směrnice 2000/60/ES.

- (7) Komise provedla přezkum seznamu prioritních látek v souladu s čl. 16 odst. 4 směrnice 2000/60/ES a s článkem 8 směrnice 2008/105/ES a dospěla k závěru, že je třeba změnit seznam prioritních látek stanovením nových látek pro prioritní opatření na úrovni Unie, stanovit NEK pro tyto nově určené látky, v závislosti na vědeckém pokroku revidovat NEK pro některé stávající látky a u některých stávajících i nově určených prioritních látek stanovit NEK pro biotu.
- (8) Přezkum seznamu prioritních látek byl podložen rozsáhlými konzultacemi s odborníky z útvarů Komise, členských států, zúčastněných stran a Vědeckého výboru pro zdravotní a environmentální rizika.
- (9) Revidované NEK pro stávající prioritní látky by měly být poprvé zohledněny v plánech povodí na období let 2015 až 2021. Nově určené prioritní látky a jejich NEK by měly být zohledněny při vytváření doplňujících monitorovacích programů a v předběžných programech opatření, které mají být předloženy do konce roku 2018. S cílem dosáhnout dobrého chemického stavu povrchových vod by revidované NEK pro existující prioritní látky měly být splněny do konce roku 2021 a NEK pro nově určené prioritní látky do konce roku 2027, aniž je tím dotčen čl. 4 odst. 4 až 9 směrnice 2000/60/ES, kde jsou zahrnuta mimo jiné ustanovení o prodloužení lhůty, v rámci níž musí být dosaženo dobrého chemického stavu povrchové vody, nebo o plnění méně přísných environmentálních cílů u konkrétních vodních útvarů z důvodů neúměrných nákladů nebo socioekonomických potřeb, a to za předpokladu, že nedojde k dalšímu zhoršení stavu dotčených vodních útvarů. Určení chemického stavu povrchových vod ve lhůtě do roku 2015 stanovené v článku 4 směrnice 2000/60/ES by proto mělo být založeno pouze na látkách a NEK stanovených ve směrnici 2008/105/ES v platném znění ke dni 13. ledna 2009, pokud tyto NEK nejsou přísnější než revidované NEK podle této směrnice, v kterémžto případě by se měly použít NEK revidované.
- (10) Od přijetí směrnice 2000/60/ES bylo přijato mnoho aktů Unie, které v souladu s čl. 16 odst. 6 uvedené směrnice stanoví omezování emisí jednotlivých prioritních látek. Mnoho opatření na ochranu životního prostředí navíc spadá do oblasti působnosti jiných platných předpisů

práva Unie. Za předpokladu, že cílů, které stanoví čl. 16 odst. 1 směrnice 2000/60/ES, může být účinně dosaženo v rámci stávajících nástrojů, by měla být dána přednost provádění a revizi uvedených nástrojů před zaváděním nových opatření. Zařazením látky do přílohy X směrnice 2000/60/ES není dotčeno uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh ⁽¹⁾.

- (11) S cílem zlepšit koordinaci mezi směrnicí 2000/60/ES, nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek a o zřízení Evropské agentury pro chemické látky ⁽²⁾ a příslušnými odvětvovými právními předpisy je třeba prozkoumat případnou součinnost, aby bylo možné určit oblasti, kde by mohly být údaje získané při provádění směrnice 2000/60/ES použity na podporu registrace, hodnocení, povolování a omezování chemických látek a jiných příslušných postupů hodnocení látek, a naopak oblasti, kde by mohly být údaje nashromážděné pro účely hodnocení látek podle nařízení REACH a příslušných odvětvových právních předpisů použity na podporu provádění směrnice 2000/60/ES včetně rozdělení látek podle priority uvedeného v čl. 16 odst. 2 uvedené směrnice.
- (12) Postupného snižování znečištění způsobeného prioritními látkami a zastavení nebo postupného odstranění vypouštění, emisí a úniků prioritních nebezpečných látek, jak je požadované směrnicí 2000/60/ES, může být často nejhospodárněji dosaženo prostřednictvím opatření Unie pro jednotlivé látky u zdroje stanovených například již v nařízeních (ES) č. 1907/2006, (ES) č. 1107/2009, (EU) č. 528/2012 ⁽³⁾, nebo ve směrnících 2001/82/ES ⁽⁴⁾, 2001/83/ES ⁽⁵⁾ či 2010/75/EU ⁽⁶⁾. Je proto třeba posílit soudržnost mezi těmito právními akty, směrnicí 2000/60/ES a dalšími příslušnými právními předpisy s cílem zajistit náležité uplatňování mechanismů omezování znečištění u zdroje. Pokud z výsledků pravidelného přezkumu přílohy X směrnice 2000/60/ES a dostupných údajů z monitorování vyplýne, že zavedená opatření na úrovni Unie nebo členského státu nejsou dostatečná k zajištění NEK u některých prioritních látek nebo k dosažení cíle spočívajícího v ukončení nebo
- (1) Úř. věst. L 309, 24.11.2009, s. 1.
(2) Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1.
(3) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 ze dne 22. května 2012 o dodávání biocidních přípravků na trh a jejich používání (Úř. věst. L 167, 27.6.2012, s. 1).
(4) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 1).
(5) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 67).
(6) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění) (Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 17).

- v postupném ukončení používání některých prioritních nebezpečných látek, je třeba podniknout na úrovni Unie nebo členského státu přiměřené kroky za účelem dosažení cílů směrnice 2000/60/ES, přičemž se zohlední hodnocení rizik, analýza socioekonomických podmínek a nákladů a přínosů provedená podle příslušných právních předpisů, jakož i dostupnost alternativních látek.
- (13) Od okamžiku, kdy byly odvozeny NEK pro 33 prioritních látek uvedených v příloze X směrnice 2000/60/ES, byla dokončena řada hodnocení rizik podle nařízení Rady (EHS) č. 793/93 ze dne 23. března 1993 o hodnocení a kontrole rizik existujících látek⁽¹⁾, později nahrazeného nařízením (ES) č. 1907/2006. S cílem zajistit odpovídající úroveň ochrany a aktualizovat NEK v souladu s nejnovějšími vědeckými a technickými poznatky, pokud jde o rizika pro vodní prostředí nebo jeho prostřednictvím, je třeba revidovat NEK pro některé ze stávajících látek.
- (14) Pomocí postupů uvedených v čl. 16 odst. 2 směrnice 2000/60/ES byly určeny a podle priorit rozděleny další látky, které představují významné riziko pro vodní prostředí nebo jeho prostřednictvím na úrovni Unie, a měly by být zařazeny do seznamu prioritních látek. Při odvození NEK pro uvedené látky byly vzaty v úvahu nejnovější dostupné vědecké a technické informace.
- (15) Znečištění vody a půdy rezidui léčivých přípravků se stává novým ekologickým problémem. Při hodnocení a kontrole rizik, které léčivé přípravky představují pro vodní prostředí nebo jeho prostřednictvím, by se měla věnovat dostatečná pozornost cílům Unie v oblasti životního prostředí. V zájmu řešení daného problému by Komise měla provést studii rizik environmentálních dopadů léčivých přípravků a poskytnout analýzu relevance a efektivity stávajícího legislativního rámce, pokud jde o ochranu vodního prostředí a lidského zdraví prostřednictvím vodního prostředí.
- (16) Odvození NEK pro prioritní nebezpečné látky obvykle zahrnuje vyšší úroveň nejistoty, než je tomu v případě prioritních látek, ale NEK přesto stanoví referenční hodnotu k posouzení plnění cíle dobrého chemického stavu povrchových vod, jak je definován v čl. 2 bodu 24 a čl. 4 odst. 1 písm. a) bodech ii) a iii) směrnice 2000/60/ES. V zájmu zajištění odpovídající úrovně ochrany životního prostředí a lidského zdraví by však cílem mělo být zastavení nebo postupné odstranění vypouštění, emisí a úniků prioritních nebezpečných látek, jak je stanoveno v čl. 4 odst. 1 písm. a) bodě iv) směrnice 2000/60/ES.
- (17) V posledních letech výrazně přibýlo vědeckých poznatků o osudu a účincích znečišťujících látek ve vodě. Je známo více o tom, ve které složce vodního prostředí (vodě, sedimentu nebo biotě, dále jen „matrici“) je pravděpodobné, že se látka objeví, a tedy kde bude její koncentrace s největší pravděpodobností měřitelná. Některé značně hydrofobní látky se hromadí v biotě a ve vodě se stanovují obtížně, a to i za použití nejmodernějších analytických metod. Pro takové látky by měly být stanoveny NEK v biotě. Aby se však využilo monitorovací strategie členských států a aby bylo možné ji přizpůsobit místním podmínkám, měly by mít členské státy možnost použít NEK pro alternativní matrice (vodu, sedimenty nebo biotu) nebo případně alternativní biotické taxony, například koryše podkmene *Crustacea*, ryby v parafyletickém smyslu, třídu *Cephalopoda* nebo třídu *Bivalvia* (slávky a srdcovky), za předpokladu, že úroveň ochrany, kterou poskytuje NEK a monitorovací systém uplatňovaný členskými státy, bude stejná jako ta, kterou poskytují NEK a matrice stanovené v této směrnici.
- (18) Nové monitorovací postupy, jako jsou pasivní odběr vzorků a jiné nástroje, skýtají potenciál pro budoucí využití, a proto je třeba pracovat na jejich vývoji.
- (19) Směrnice Komise 2009/90/ES ze dne 31. července 2009, kterou se podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES stanoví technické specifikace chemické analýzy a monitorování stavu vod⁽²⁾, zavádí minimální pracovní kritéria pro metody analýzy používané při monitorování stavu vod. Tato kritéria zajišťují smysluplné a relevantní informace z monitorování tím, že vyžadují použití analytických metod, které jsou dostatečně citlivé, aby zajistily, že jakékoli překročení NEK lze spolehlivě zjistit a změřit. Členské státy by měly mít povoleno použít jiné monitorovací matrice nebo biotické taxony než matrice nebo taxony uvedené v této směrnici pouze v případě, že použitá analytická metoda splňuje minimální pracovní kritéria stanovená v článku 4 směrnice 2009/90/ES pro příslušné NEK a matrice nebo biotické taxony, nebo je přinejmenším stejně účinná jako metoda, která je k dispozici pro NEK, a matrice nebo biotické taxony podle této směrnice.
- (20) Provádění této směrnice s sebou nese výzvy, jako jsou například různé možnosti řešení vědeckých, technických a praktických otázek a neúplnost monitorovacích metod, jakož i omezené lidské a finanční zdroje. Ve snaze vyřešit některé z těchto výzev by měl vývoj strategií monitorování a analytických metod podpořených odbornou činností skupin odborníků v rámci společné strategie provádění směrnice 2000/60/ES.

(¹) Úř. věst. L 84, 5.4.1993, s. 1.

(²) Úř. věst. L 201, 1.8.2009, s. 36.

- (21) Perzistentní, bioakumulativní a toxické látky (látky PBT) a další látky, které se chovají jako látky PBT, lze desítky let nacházet ve vodním prostředí v množstvích, která představují významné riziko, a to i v případě, že byla přijata rozsáhlá opatření ke snížení nebo odstranění emisí těchto látek. Některé tyto látky jsou také schopné dálkového přenosu a jsou v životním prostředí široce rozšířené. Některé z těchto látek patří mezi stávající a nově určené prioritní nebezpečné látky. U některých z uvedených látek je prokázána dlouhodobá přítomnost ve vodním prostředí na úrovni Unie, a tyto konkrétní látky proto vyžadují zvláštní pozornost, pokud jde o jejich vliv na znázorňování chemického stavu podle směrnice 2000/60/ES a pokud jde o požadavky na monitorování.
- (22) Pokud jde o znázorňování chemického stavu podle směrnice 2000/60/ES přílohy V oddílu 1.4.3, měly by mít členské státy možnost předkládat odděleně informace o vlivu, který mají na chemický stav látky, jež se chovají jako všudypřítomné látky PBT, aby bylo zřejmé zlepšení jakosti vody dosažené u jiných látek. Povinná mapa zahrnující všechny látky by mohla být navíc doplněna o další mapy, přičemž některé by znázorňovaly látky, které se chovají jako všudypřítomné látky PBT, a další by odděleně znázorňovaly ostatní látky.
- (23) Monitorování by mělo být přizpůsobeno prostorovému a časovému rozsahu očekávaných rozdílů v koncentracích. Vzhledem k rozsáhlému výskytu a předpokládané dlouhé době přetrvávání v prostředí u látek, které se chovají jako všudypřítomné látky PBT, by členské státy měly mít možnost omezit počet monitorovacích míst nebo četnost monitorování těchto látek na minimální úroveň schopnou zajistit spolehlivou analýzu dlouhodobých trendů, pokud je k dispozici statisticky spolehlivý informační základ pro monitorování.
- (24) Zvláštní pozornost věnovaná látkám, které se chovají jako všudypřítomné látky PBT, nezabývá Unii nebo členské státy povinností přijímat opatření ke snížení nebo odstranění vypouštění, emisí a úniků těchto látek nad rámec těch, která již byla přijata, a to i na mezinárodní úrovni, aby bylo dosaženo cílů stanovených v čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice 2000/60/ES.
- (25) V čl. 10 odst. 3 směrnice 2000/60/ES se stanoví, že pokud jakostní cíl nebo norma kvality, které jsou stanoveny na základě uvedené směrnice, na základě směrnic uvedených v příloze IX směrnice 2000/60/ES, nebo na základě jakéhokoli jiného právního předpisu Unie, vyžadují přísnější podmínky, než které by vyplývaly z uplatnění čl. 10 odst. 2 uvedené směrnice, bude v souladu s tím stanoveno přísnější omezování emisí. Podobné ustanovení bylo rovněž zařazeno do článku 18 směrnice 2010/75/EU. Z těchto článků vyplývá, že omezování emisí stanovené právními předpisy uvedenými v čl. 10 odst. 2 směrnice 2000/60/ES by mělo být minimálním použitým omezením. Pokud takové kontroly nedokážou zajistit splnění NEK, například u látky chovající se jako všudypřítomná látka PTB, stejně tak by ale toto splnění nemohly zajistit ani přísnější podmínky, a to ani ve spojení s přísnějšími podmínkami pro jiné vypouštění, emise a úniky mající vliv na vodní útvar, nebylo by možné považovat tyto přísnější podmínky za nezbytné pro splnění dané NEK.
- (26) Pro hodnocení rizik, na základě kterých se určí nové prioritní látky, je zapotřebí vysoká kvalita údajů z monitorování a údaje o ekotoxikologických a toxikologických účincích látek. Údaje z monitorování získané od členských států se sice v posledních letech výrazně zlepšily, avšak nejsou vždy vhodné pro daný účel, pokud jde o jejich kvalitu a pokrytí Unie. Údaje z monitorování chybí zejména u mnoha nových znečišťujících látek, jež lze definovat jako znečišťující látky, které nejsou v současné době na úrovni Unie zahrnuty do běžných monitorovacích programů, ale které by mohly představovat značné riziko vyžadující regulaci těchto látek vzhledem k jejich možným ekotoxikologickým a toxikologickým účinkům a k jejich koncentracím v životním vodním prostředí.
- (27) Je zapotřebí zavést nový mechanismus, který by Komisi poskytoval cílené, vysoce kvalitní informace z monitorování o koncentracích látek ve vodním prostředí a byl by zaměřen na nové znečišťující látky a látky, u nichž nejsou dostupné údaje z monitorování dostatečné kvalitní pro účely hodnocení rizik. Nový mechanismus by měl usnadnit shromažďování těchto informací v povodích celé Unie a doplňovat údaje z monitorování z programů podle článků 5 a 8 směrnice 2000/60/ES a dalších spolehlivých zdrojů. V zájmu udržení nákladů na monitorování na přiměřené úrovni by se měl mechanismus zaměřit na omezený počet látek, které jsou dočasně zařazeny na seznam sledovaných látek, a na omezený počet monitorovacích míst, ale zároveň by měl poskytovat reprezentativní údaje, které jsou vhodné pro účely procesu stanovení prioritních látek na úrovni Unie. Tento seznam by měl být dynamický, s omezenou časovou platností, aby reagoval na nové informace o možných rizicích, které představují nové znečišťující látky, a zabránil monitorování látek po dobu delší, než je nezbytně nutné.
- (28) Aby se zjednodušilo a zefektivnilo povinné podávání zpráv členskými státy a zvýšila soudržnost s ostatními souvisejícími prvky vodního hospodářství, měly by být oznamovací povinnosti podle článku 3 směrnice 2008/105/ES sloučeny s celkovými požadavky na podávání zpráv podle článku 15 směrnice 2000/60/ES.

- (29) Pokud jde o znázornění chemického stavu v souladu s oddílem 1.4.3 přílohy V směrnice 2000/60/ES, členské státy by pro účely aktualizace programů opatření a plánů povodí prováděné v souladu s čl. 11 odst. 8 a s čl. 13 odst. 7 směrnice 2000/60/ES měly mít možnost předkládat odděleně informace o vlivu, který mají na chemický stav nově určené prioritní látky a stávající prioritní látky s revidovanými NEK, aby zavedení nových požadavků nebylo mylně pokládáno za ukazatel toho, že došlo ke zhoršení chemického stavu povrchových vod. Povinná mapa zahrnující všechny látky by mohla být navíc doplněna o další mapy, přičemž některé by znázorňovaly nově určené látky a stávající látky s revidovanými NEK a další by odděleně znázorňovaly ostatní látky.
- (30) Je důležité, aby veřejnosti byly včas poskytnuty environmentální informace o stavu povrchových vod v Unii a úspěšných výsledcích strategií snižování chemického znečištění. V zájmu zajištění lepšího přístupu a transparentnosti by měl být v každém členském státě zřízen centrální portál poskytující veřejnosti v elektronické podobě informace o plánech povodí a jejich přezkumech a aktualizacích.
- (31) Přijetím tohoto návrhu a předložením své zprávy Evropskému parlamentu a Radě Komise dokončila svůj první přezkum seznamu prioritních látek, jak to vyžaduje článek 8 směrnice 2008/105/ES. Zahrnoval i přezkum látek v příloze III uvedené směrnice, z nichž některé byly určeny k zařazení mezi prioritní látky. V současné době neexistuje dostatek podkladů pro zahrnutí ostatních látek uvedených v příloze III mezi prioritní látky. Možnost získat nové informace týkající se těchto látek znamená, že tyto látky nejsou vyloučeny z budoucího přezkumu, jak je tomu u ostatních látek, které byly ve stávajícím přezkumu posouzeny, ale nebyly zařazeny mezi prioritní látky. Příloha III směrnice 2008/105/ES je tedy zastaralá a měla by být zrušena. Článek 8 této směrnice by měl být odpovídajícím způsobem změněn, a to i pokud jde o lhůtu pro podávání zpráv Evropskému parlamentu a Radě.
- (32) Za účelem toho, aby bylo možné včas reagovat na příslušný technický a vědecký pokrok v oblasti působnosti této směrnice, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o aktualizaci metod pro uplatňování NEK stanovených ve směrnici. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracování aktu v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (33) Za účelem zlepšení informační základny pro budoucí určování prioritních látek, zejména pokud jde o nově se objevující znečišťující látky, by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o vypracování a aktualizaci seznamu sledovaných látek. Kromě toho by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení této směrnice nebo formátů zpráv o údajích a informacích z monitorování podávaných Komisi. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí⁽¹⁾.
- (34) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise o informativních dokumentech ze dne 28. září 2011⁽²⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (35) Jelikož cíle této směrnice, totiž dosažení dobrého chemického stavu povrchových vod stanovením NEK pro prioritní látky a některé další znečišťující látky, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být z důvodu potřeby zachovat stejnou úroveň ochrany povrchových vod v celé Unii lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku tato směrnice nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (36) Směrnice 2000/60/ES a 2008/105/ES by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 2000/60/ES se mění takto:

⁽¹⁾ Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽²⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

1) V článku 16 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Komise přezkoumá přijatý seznam prioritních látek nejpozději do čtyř let ode dne vstupu této směrnice v platnost a poté alespoň každých šest let a předloží případné návrhy.“

2) Příloha X se nahrazuje zněním uvedeným v příloze I této směrnice.

Článek 2

Směrnice 2008/105/ES se mění takto:

1) Článek 2 se nahrazuje tímto:

„Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se použijí definice uvedené v článku 2 směrnice 2000/60/ES a v článku 2 směrnice Komise 2009/90/ES ze dne 31. července 2009, kterou se podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES stanoví technické specifikace chemické analýzy a monitorování stavu vod (*).

Kromě toho se použijí tyto definice:

- 1) „Maticí“ se rozumí složka vodního prostředí, jako je voda, sedimenty nebo biota.
- 2) „Biotickým taxonem“ se rozumí vodní taxon odpovídající taxonomickému zařazení „podkmene“, „třídy“ nebo jejich ekvivalentu.

(* Úř. věst. L 201, 1.8.2009, s. 36.“

2) Článek 3 se nahrazuje tímto:

„Článek 3

Normy environmentální kvality

1. Aniž je dotčen odstavec 1a, členské státy použijí pro útvary povrchových vod NEK stanovené v části A přílohy I a uplatňují tyto NEK v souladu s požadavky stanovenými v části B přílohy I.

1a. Aniž jsou dotčeny povinnosti vyplývající z této směrnice ve znění platném ke dni 13. ledna 2009 a zejména dosažení dobrého chemického stavu povrchových vod, pokud jde o látky a NEK v ní uvedené, členské státy uplatňují NEK stanovené v části A přílohy I, pokud jde o:

- i) látky uvedené pod čísly 2, 5, 15, 20, 22, 23, 28 v části A přílohy I, pro něž byly stanoveny revidované NEK s účinkem od 22. prosince 2015, s cílem dosáhnout dobrého chemického stavu povrchových vod u těchto

látek do 22. prosince 2021, a to prostřednictvím programů opatření uvedených v plánech povodí z roku 2015 vypracovaných v souladu s čl. 13 odst. 7 směrnice 2000/60/ES, a

- ii) nově určené látky uvedené pod čísly 34 až 45 v části A přílohy I s účinkem od 22. prosince 2018 s cílem dosáhnout dobrého chemického stavu povrchových vod u těchto látek do 22. prosince 2027 a zamezit zhoršení chemického stavu v útvarech povrchových vod, pokud jde o tyto látky. Členské státy za tímto účelem do 22. prosince 2018 vypracují a předloží Komisi doplňující monitorovací program a předběžný program opatření vztahující se na dané látky. Konečný program opatření podle článku 11 směrnice 2000/60/ES se vypracuje do 22. prosince 2021 a měl by být proveden a plně funkční co nejdříve po tomto dni, avšak nejpozději do 22. prosince 2024.

Pokud jde o látky uvedené v bodech i) a ii) prvního pododstavce, použijí se obdobně ustanovení čl. 4 odst. 4 až 9 směrnice 2000/60/ES.

2. Pro látky uvedené pod čísly 5, 15, 16, 17, 21, 28, 34, 35, 37, 43 a 44 v části A přílohy I použijí členské státy NEK pro biotu stanovené v části A přílohy I.

Pro jiné látky než látky uvedené v prvním pododstavci použijí členské státy NEK pro vodu stanovené v části A přílohy I.

3. Členské státy se mohou v souvislosti s jednou nebo více kategoriemi povrchových vod rozhodnout použít NEK pro jinou matici, než jaká je uvedena v odstavci 2, nebo případně pro biotické taxony jiné než uvedené v části A přílohy I.

Členské státy, které možnosti uvedené v prvním pododstavci využijí, použijí příslušné NEK stanovené v části A přílohy I, nebo pokud nejsou pro příslušnou matici nebo biotický taxon zahrnutý NEK, zavedou takovou NEK, která zajistí přinejmenším stejnou úroveň ochrany jako NEK stanovené v části A přílohy I.

Členské státy mohou tuto možnost použít pouze v případě, že analytická metoda používaná pro zvolenou matici nebo biotický taxon splňuje minimální pracovní kritéria stanovená v článku 4 směrnice 2009/90/ES. Nejsou-li daná kritéria splněna pro žádnou matici, členské státy zajistí, aby monitorování bylo prováděno za použití nejlepších dostupných technik, které nevyžadují nadměrné náklady, a aby daná metoda analýzy byla přinejmenším stejně účinná jako metoda dostupná pro matici uvedenou v odstavci 2 tohoto článku pro příslušnou látku.

3a. V případě, že z naměřených nebo odhadnutých koncentrací nebo emisí v životním prostředí při uplatnění NEK pro biotu nebo sediment je zjištěno potenciální riziko pro vodní prostředí nebo jeho prostřednictvím na

základě akutní expozice, členské státy zajistí, aby bylo provedeno rovněž monitorování v povrchové vodě, a použijí NPK-NEK stanovené v části A přílohy I této směrnice, je-li tato NEK stanovena.

3b. Pokud se v souladu s článkem 5 směrnice 2009/90/ES vypočtená průměrná hodnota měření provedené za použití nejlepších dostupných technik, které nevyžadují nadměrné náklady, označuje jako „menší než mezní hodnota kvantifikace“ a „mezní hodnota kvantifikace“ je i u takové techniky vyšší než NEK, výsledek pro tuto měřenou látku se nezohlední pro účely hodnocení celkového chemického stavu daného vodního útvaru.

4. Látky, pro které se používá NEK pro sedimenty nebo biotu sledují členské státy v příslušné matici nejméně jednou ročně, nelze-li na základě technických znalostí a odborného úsudku odůvodnit jiný interval.

5. Členské státy zahrnou do aktualizovaných plánů povodí vypracovaných v souladu s čl. 13 odst. 7 směrnice 2000/60/ES tyto informace:

- a) tabulku mezních hodnot kvantifikace použitých analytických metod a informace o účinnosti těchto metod s ohledem na minimální pracovní kritéria stanovená v článku 4 směrnice 2009/90/ES;
- b) pro látky, u nichž byla použita možnost uvedená v odstavci 3 tohoto článku:
 - i) důvody a východisko použití této možnosti,
 - ii) případně stanovené alternativní NEK, podklady o tom, že tyto NEK zajistí přinejmenším stejnou úroveň ochrany jako NEK stanovené v části A přílohy I, včetně údajů a metodiky použité k jejich odvození, a kategorie povrchových vod, pro něž se uplatní,
 - iii) pro srovnání s informacemi uvedenými v písm. a) tohoto odstavce hodnoty kvantifikace metod analýzy pro matrice uvedené v části A přílohy I této směrnice, včetně informací o účinnosti těchto metod s ohledem na minimální pracovní kritéria stanovená v článku 4 směrnice 2009/90/ES;
- c) odůvodnění četnosti monitorování uplatňovaného v souladu s odstavcem 4, pokud jsou monitorovací intervaly delší než 1 rok.

5a. Členské státy přijmou nezbytná opatření s cílem zajistit, aby aktualizované plány povodí vypracované v souladu s čl. 13 odst. 7 směrnice 2000/60/ES, které obsahují výsledky a účinky opatření přijatých s cílem zamezit chemickému znečištění povrchových vod, a dílčí zpráva, která

popíše pokrok dosažený při provádění plánovaného programu opatření, podle čl. 15 odst. 3 směrnice 2000/60/ES byly prostřednictvím centrálního portálu v elektronické podobě přístupné veřejnosti v souladu s čl. 7 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí (*).

6. Členské státy na základě monitorování stavu vod prováděného v souladu s článkem 8 směrnice 2000/60/ES zajistí analýzu dlouhodobých trendů koncentrací prioritních látek uvedených na seznamu v části A přílohy I, které se mohou kumulovat v sedimentu nebo biotě, přičemž zejména zohlední látky označené čísly 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28, 30, 34, 35, 36, 37, 43 a 44 uvedené v části A přílohy I. V souladu s článkem 4 směrnice 2000/60/ES přijmou členské státy opatření, jejichž cílem je zajistit, aby se tyto koncentrace v sedimentu nebo příslušné biotě výrazně nezvyšovaly.

Členské státy určí četnost monitorování v sedimentu nebo v biotě tak, aby byl zajištěn dostatek údajů pro spolehlivou analýzu dlouhodobých trendů. Monitorování by mělo v zásadě probíhat každé tři roky, nelze-li na základě technických znalostí a odborného úsudku odůvodnit jiný interval.

7. Komise přezkoumá technický a vědecký pokrok, včetně závěru hodnocení rizik podle čl. 16 odst. 2 písm. a) a b) směrnice 2000/60/ES a informací týkajících se registrace látek zpřístupněných veřejnosti v souladu s článkem 119 nařízení (ES) č. 1907/2006, a v případě nutnosti navrhne revizi NEK stanovených v části A přílohy I této směrnice postupem podle článku 294 Smlouvy o fungování EU v souladu s časovým rozvrhem stanoveným v čl. 16 odst. 4 směrnice 2000/60/ES.

8. Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 10 s cílem přizpůsobit v případě potřeby bod 3 části B přílohy I této směrnice vývoji v oblasti vědy a techniky.

8a. S cílem usnadnit provádění tohoto článku musí být v rámci stávajícího procesu provádění směrnice 2000/60/ES a pokud možno do 22. prosince 2014 vypracovány technické pokyny pro strategie monitorování a metody analýzy látek, včetně odběru vzorků a monitorování bioty.

Pokyny zahrnují zejména:

- a) monitorování látek v biotě, jak je stanoveno v odstavcích 2 a 3 tohoto článku;

b) v případě nově určených látek (uvedené pod čísly 34 až 45 v části A přílohy I) a látek, pro něž jsou stanoveny přísnější NEK (uvedené pod čísly 2, 5, 15, 20, 22, 23 a 28 v části A přílohy I), analytické metody splňující minimální pracovní kritéria stanovená v článku 4 směrnice 2009/90/ES.

8b. V případě látek, pro něž nebudou technické pokyny přijaty do 22. prosince 2014, se lhůta 22. prosince 2015 uvedená v odst. 1a bodě i) prodlouží do 22. prosince 2018, a lhůta 22. prosince 2021 stanovená v uvedeném bodu se prodlouží do 22. prosince 2027.

(*) Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26.“

3) Čl. 4 odst. 4 a čl. 5 odst. 6 se zrušují.

4) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 7a

Koordinace

1. U prioritních látek, které spadají do oblasti působnosti nařízení (ES) č. 1907/2006, (ES) č. 1107/2009 (*), (EU) č. 528/2012 (**) nebo směrnice 2010/75/EU (***), Komise v rámci pravidelného přezkumu přílohy X směrnice 2000/60/ES podle čl. 16 odst. 4 uvedené směrnice posoudí, zda jsou opatření, jež byla zavedena na úrovni Unie a členských států, dostačující k tomu, aby bylo dosaženo NEK pro prioritní látky a cíle spočívajícího v ukončení nebo postupného ukončení vypouštění, emisí a úniků prioritních nebezpečných látek v souladu s čl. 4 odst. 1 písm. a) a čl. 16 odst. 6 směrnice 2000/60/ES.

2. Komise podá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o výsledcích posouzení podle odstavce 1 tohoto článku v souladu s časovým plánem stanoveným v čl. 16 odst. 4 směrnice 2000/60/ES a doplní tuto zprávu případnými návrhy, mimo jiné na opatření za účelem omezení.

3. Pokud z výsledků uvedených ve zprávě vyplývá, že mohou být na úrovni Unie nebo členských států zapotřebí další opatření s cílem napomoci dodržování směrnice 2000/60/ES, pokud jde o konkrétní látku schválenou podle nařízení (ES) č. 1107/2009 nebo nařízení (EU) č. 528/2012, členské státy nebo Komise případně použijí s ohledem na tuto látku nebo výrobky obsahující tuto látku články 21 nebo 44 nařízení (ES) č. 1107/2009 nebo články 15 nebo 48 nařízení (EU) č. 528/2012.

V případě látek spadajících do oblasti působnosti nařízení (ES) č. 1907/2006 Komise případně zahájí postup uvedený v článku 59, 61 nebo 69 uvedeného nařízení.

Při uplatňování ustanovení nařízení uvedených v prvním a druhém pododstavci členské státy nebo Komise zohlední veškerá hodnocení rizik a analýzy socioekonomických podmínek a nákladů a přínosů vyžadované podle uvedených předpisů, a to i pokud jde o dostupnost alternativních látek.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh (Úř. věst. L 309, 24.11.2009, s. 1).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 ze dne 22. května 2012 o dodávání biocidních přípravků na trh a jejich používání (Úř. věst. L 167, 27.6.2012, s. 1).

(***) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění) (Úř. věst. L 334 ze dne 17.12.2010, p. 17).“

5) Články 8 až 9 se nahrazují tímto:

„Článek 8

Přezkum přílohy X směrnice 2000/60/ES

Komise sdělí výsledky pravidelného přezkumu přílohy X směrnice 2000/60/ES podle čl. 16 odst. 4 uvedené směrnice Evropskému parlamentu a Radě. Zprávu případně doplní legislativní návrhy na změnu přílohy X, mimo jiné zejména návrhy na identifikaci nových prioritních látek nebo prioritních nebezpečných látek nebo na identifikaci některých prioritních látek jako prioritních nebezpečných látek, a podle potřeby stanoví odpovídající NEK pro povrchové vody, sediment nebo biotu.

Článek 8a

Zvláštní ustanovení pro některé látky

1. Aniž jsou dotčeny požadavky přílohy V oddílu 1.4.3 směrnice 2000/60/ES, pokud jde o znázornění celkového chemického stavu a cíle a povinnosti stanovené v čl. 4 odst. 1 písm. a), čl. 11 odst. 3 písm. k) a čl. 16 odst. 6 uvedené směrnice, mohou členské státy v plánech povodí vypracovaných v souladu s článkem 13 uvedené směrnice vypracovat další mapy, které znázorňují informace ohledně chemického stavu odděleně pro jednu nebo více následujících látek odděleně od informací o zbylých látkách určených v části A přílohy I této směrnice:

a) látky s čísly 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 a 44 (látky chovající se jako všudypřítomné PBT),

b) látky s čísly 34 až 45 (nově určené látky),

c) látky s čísly 2, 5, 15, 20, 22, 23 a 28 (látky, pro něž jsou stanoveny revidované, přísnější NEK).

Členské státy mohou rovněž pro látky uvedené v písmenech a) až c) prvního pododstavce v plánech povodí uvádět rozsah každé odchylky od NEK. Členské státy, které vypracují tyto další mapy, se snaží zajistit jejich vzájemnou porovnatelnost na úrovni povodí a na úrovni Unie.

2. Členské státy mohou monitorovat látky s čísly 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 a 44 v části A přílohy I méně intenzivně, než stanoví požadavky pro monitorování prioritních látek podle čl. 3 odst. 4 této směrnice a přílohy V směrnice 2000/60/ES, a to za předpokladu, že je takové monitorování reprezentativní a je k dispozici statisticky spolehlivý informační základ, pokud jde o přítomnost uvedených látek ve vodním prostředí. Monitorování by mělo v zásadě, v souladu s druhým pododstavcem čl. 3 odst. 6 této směrnice, probíhat každé tři roky, nelze-li na základě technických znalostí a odborného úsudku odůvodnit jiný interval.

Článek 8b

Seznam sledovaných látek

1. Komise stanoví seznam sledovaných látek, o nichž se shromažďují údaje z monitorování v rámci celé Unie na doplnění údajů, mimo jiné s údaji z analýz a přezkumů podle článku 5 a monitorovacích programů podle článku 8 směrnice 2000/60/ES, a to pro účely podpory budoucího rozdělování látek podle priority v souladu s čl. 16 odst. 2 uvedené směrnice.

První seznam sledovaných látek obsahuje vždy maximálně 10 látek nebo skupin látek a uvede pro každou látku matici pro monitorování a případnou metodu analýzy, která nevyžaduje nadměrné náklady. S výhradou dostupnosti metod analýzy nevyžadujících nadměrné náklady se maximální počet látek nebo skupin látek, které může Komise doplnit do seznamu, zvýší o jednu při každé aktualizaci seznamu sledovaných látek podle odstavce 2 tohoto článku, a to do maximálního počtu 14. Tyto látky, které mají být zahrnuty do seznamu sledovaných látek, se vybírají z látek, které podle dostupných informací mohou představovat na úrovni Unie významné riziko pro vodní prostředí nebo jeho prostřednictvím a pro něž nejsou dostatečné údaje z monitorování.

Diklofenak (CAS 15307-79-6), 17-beta-estradiol (E2) (CAS 50-28-2) a 17-alfa-ethinylestradiol (EE2) (CAS 57-63-6) se zahrnou do prvního seznamu sledovaných látek s cílem shromáždit údaje z monitorování pro účely snazšího stanovení vhodných opatření s cílem řešit rizika, která uvedené látky představují.

Komise zohlední při výběru látek na seznam sledovaných látek všechny dostupné informace, včetně:

a) výsledků nejaktuálnějšího pravidelného přezkumu přílohy X směrnice 2000/60/ES podle čl. 16 odst. 4 uvedené směrnice;

b) výzkumných projektů;

c) doporučení zúčastněných stran uvedených v čl. 16 odst. 5 směrnice 2000/60/ES;

d) charakterizace správních povodí členských států podle článku 5 směrnice 2000/60/ES a výsledky monitorovacích programů podle článku 8 uvedené směrnice;

e) informací o objemu výroby, způsobu používání, vnitřních vlastnostech (případně včetně velikosti částic), koncentracích v životním prostředí a dopadech na životní prostředí, včetně informací shromážděných v souladu se směrnicemi 98/8/ES, 2001/82/ES (*) a 2001/83/ES (**) a s nařízeními (ES) č. 1907/2006 a (ES) č. 1107/2009.

2. Komise vypracuje první seznam sledovaných látek uvedený v odstavci 1 do 14. září 2014 a poté jej každých 24 měsíců aktualizuje. Při aktualizaci seznamu sledovaných látek Komise z tohoto seznamu vyjme jakoukoli látku, pro niž lze hodnocení rizika, jak je uvedené v čl. 16 odst. 2 směrnice 2000/60/ES uzavřít bez dalších údajů z monitorování. Období nepřetržitého monitorování na základě seznamu sledovaných látek v případě jednotlivých látek nepřekročí čtyři roky.

3. Členské státy monitorují každou látku ze seznamu sledovaných látek na vybraných reprezentativních monitorovacích stanicích po dobu alespoň 12 měsíců. V případě prvního seznamu sledovaných látek započne období monitorování do 14. září 2015 nebo do šesti měsíců po vypracování tohoto seznamu, podle toho, co nastane později. Poté členské státy zahájí monitorování každé látky na následujících seznamech do 6 měsíců od jejího zařazení na seznam.

Každý členský stát si zvolí alespoň jednu monitorovací stanici, plus jednu navíc, pokud má více než jeden milion obyvatel, a další na základě své zeměpisné plochy v km² vydělené 60 000 km² (zaokrouhлено na nejbližší celé číslo) a další stanice podle počtu obyvatel vyděleného pěti miliony (zaokrouhлено na nejbližší celé číslo).

Při volbě reprezentativních monitorovacích stanic, četnosti monitorování a časového plánu pro každou látku zohlední členské státy způsoby použití a možný výskyt této látky. Četnost monitorování nesmí být menší než jednou za rok.

Pokud členský stát u konkrétní látky zajistí dostatečné, srovnatelné, reprezentativní a aktuální údaje z monitorování na základě stávajících monitorovacích programů nebo

studií, může rozhodnout, že u této látky neprovede další monitorování v rámci mechanismu seznamu sledovaných látek, a to rovněž za podmínky, že monitorování příslušné látky probíhalo pomocí metodiky, která splňuje požadavky technických pokynů vypracovaných Komisí v souladu s čl. 8b odst. 5.

4. Členské státy podají Komisi zprávu o výsledcích monitorování prováděného podle odstavce 3. V případě prvního seznamu sledovaných látek se o výsledcích monitorování podá zpráva do 15 měsíců od 14. září 2015 nebo do 21 měsíců po vypracování tohoto seznamu, podle toho, co nastane později, a pak každých 12 měsíců, dokud je látka na seznamu vedena. V případě každé látky, která je zařazená na následujících seznamech, členské státy podají Komisi zprávu o výsledcích monitorování do 21 měsíců ode dne zařazení látky na seznam sledovaných látek, a pak každých 12 měsíců, dokud je látka na seznamu vedena. Zpráva zahrnuje informace o reprezentativnosti monitorovací stanice a strategii monitorování.

5. Komise přijme prováděcí akty, kterými se stanoví a aktualizuje seznam sledovaných látek podle odstavců 1 a 2. Může rovněž přijmout technické formáty pro zprávy o výsledcích monitorování a souvisejících informacích podávané Komisi. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 9 odst. 2.

Komise vypracuje pokyny, včetně technických specifikací, s cílem usnadnit monitorování látek ze seznamu sledovaných látek a vybízí se, aby podporovala koordinaci tohoto monitorování.

Článek 8c

Zvláštní ustanovení pro farmaceutické látky

Komise na základě čl. 16 odst. 9 směrnice 2000/60/ES a případně na základě výsledků studie z roku 2013 týkající se rizik, jež představují léčivé přípravky pro životní prostředí, a dalších příslušných studií a zpráv vypracuje pokud možno do dvou let od 13. září 2013 strategický přístup ke znečištění vod farmaceutickými látkami. Tento strategický přístup případně zahrnuje návrhy umožňující v nezbytném rozsahu účinnější zohlednění dopadů léčiv na životní prostředí v rámci postupu pro uvádění léčivých přípravků na trh. V rámci tohoto strategického přístupu Komise případně do 14. září 2017 navrhne opatření určená k přijetí případně na úrovni Unie nebo členského státu, které řeší možné dopady farmaceutických látek na životní prostředí, zejména látek uvedených v čl. 8b odst. 1, a to s cílem omezit vypouštění, emise a úniky těchto látek do vodního prostředí, přičemž zohlední potřeby v oblasti veřejného zdraví a nákladovou efektivnost navrhovaných opatření.

Článek 9

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený podle čl. 21 odst. 1 směrnice 2000/60/ES. Tento výbor je výborem ve smyslu

nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (**).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise návrh prováděcího aktu nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 9a

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 3 odst. 8 je svěřena Komisi na dobu šesti let ode dne 13. září 2013. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem příslušného šestiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námítku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 3 odst. 8 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci uvedený v čl. 3 odst. 8 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námítky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námítky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 1).

(**) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 67).

(***) Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.“

6) Příloha I se mění takto:

a) Část A se nahrazuje zněním uvedeným v příloze II této směrnice.

b) Body 2 a 3 části B se nahrazují tímto:

„2. Sloupce 6 a 7 tabulky: U každého daného útvaru povrchových vod použití NPK–NEK znamená, že naměřená koncentrace v každém reprezentativním monitorovacím místě ve vodním útvaru nepřekračuje dotyčnou normu.

V souladu s oddílem 1.3.4 přílohy V směrnice 2000/60/ES však mohou členské státy zavést statistické metody, jakou je například výpočet percentilu, aby byla zajištěna přijatelná míra správnosti a přesnosti pro stanovení souladu s NPK–NEK. Pokud tak členské státy učiní, řídí se tyto statistické metody prováděcími pravidly stanovenými přezkumným postupem podle čl. 9 odst. 2 této směrnice.

3. NEK pro vodu stanovené v této příloze vyjádřeny jako celkové koncentrace v celém vzorku vody.

Odchylně od prvního pododstavce se v případě kadmia, olova, rtuti a niklu (dále jen „kovy“) NEK pro vodu vztahují ke koncentraci rozpuštěných látek, tj. k rozpuštěné fázi vzorku vody získané filtrací filtrem s otvory 0,45 µm nebo jinou rovnocennou předúpravou, nebo pokud je tak výslovně stanoveno, se vztahuje k biologicky dostupné koncentraci.

Členské státy mohou při posuzování výsledků monitorování vzhledem k příslušným NEK vzít v úvahu:

a) přirozené koncentrace pozadí u kovů a jejich sloučenin, pokud takové koncentrace brání souladu s hodnotou příslušných NEK;

b) tvrdost, pH, rozpuštěný organický uhlík nebo jiné parametry jakosti vody ovlivňující biologickou dostupnost kovů, přičemž biologicky dostupné koncentrace se určí pomocí vhodných modelů biologické dostupnosti.“

7) Přílohy II a III se zrušují.

Článek 3

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 14. září 2015. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.

Předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 4

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 5

Tato směrnice je určena členskými státním.

V Bruselu dne 12. srpna 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
L. LINKEVIČIUS

PŘÍLOHA I

„PŘÍLOHA X

SEZNAM PRIORITYNÍCH LÁTEK V OBLASTI VODNÍ POLITIKY

Číslo	Číslo CAS ⁽¹⁾	Číslo EU ⁽²⁾	Název prioritní látky ⁽³⁾	Identifikována jako prioritní nebezpečná látka
(1)	15972-60-8	240-110-8	alachlor	
(2)	120-12-7	204-371-1	anthracen	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	atrazin	
(4)	71-43-2	200-753-7	benzen	
(5)	nepoužije se	nepoužije se	bromované difenylethery	X ⁽⁴⁾
(6)	7440-43-9	231-152-8	kadmium a jeho sloučeniny	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	chloralkany, C ₁₀₋₁₃	X
(8)	470-90-6	207-432-0	chlorfeninfos	
(9)	2921-88-2	220-864-4	Chlorpyrifos (chlorpyrifos-ethyl)	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-dichlorethan	
(11)	75-09-2	200-838-9	dichlormethan	
(12)	117-81-7	204-211-0	bis(2-ethylhexyl)ftalát (DEHP)	X
(13)	330-54-1	206-354-4	diuron	
(14)	115-29-7	204-079-4	endosulfan	X
(15)	206-44-0	205-912-4	fluoranthen	
(16)	118-74-1	204-273-9	hexachlorbenzen	X
(17)	87-68-3	201-765-5	hexachlorbutadien	X
(18)	608-73-1	210-168-9	hexachlorcyklohexan	X
(19)	34123-59-6	251-835-4	isoproturon	
(20)	7439-92-1	231-100-4	olovo a jeho sloučeniny	
(21)	7439-97-6	231-106-7	rtuť a její sloučeniny	X
(22)	91-20-3	202-049-5	naftalen	
(23)	7440-02-0	231-111-4	nikl a jeho sloučeniny	
(24)	nepoužije se	nepoužije se	nonylfenoly	X ⁽⁵⁾
(25)	nepoužije se	nepoužije se	oktylfenoly ⁽⁶⁾	
(26)	608-93-5	210-172-0	pentachlorbenzen	X
(27)	87-86-5	201-778-6	pentachlorfenol	
(28)	nepoužije se	nepoužije se	polyaromatické uhlovodíky (PAU) ⁽⁷⁾	X
(29)	122-34-9	204-535-2	simazin	
(30)	nepoužije se	nepoužije se	tributylcín a jeho sloučeniny	X ⁽⁸⁾

Číslo	Číslo CAS ⁽¹⁾	Číslo EU ⁽²⁾	Název prioritní látky ⁽³⁾	Identifikována jako prioritní nebezpečná látka
(31)	12002-48-1	234-413-4	trichlorbenzeny	
(32)	67-66-3	200-663-8	trichlormethan (chloroform)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	trifluralin	X
(34)	115-32-2	204-082-0	dikofol	X
(35)	1763-23-1	217-179-8	perfluoroktansulfonová kyselina a její deriváty (PFOS)	X
(36)	124495-18-7	nepoužije se	chinoxifen	X
(37)	nepoužije se	nepoužije se	dioxiny a sloučeniny s dioxinovým efektem	X ⁽⁹⁾
(38)	74070-46-5	277-704-1	aclonifen	
(39)	42576-02-3	255-894-7	bifenox	
(40)	28159-98-0	248-872-3	cybutryn	
(41)	52315-07-8	257-842-9	cypermethrin ⁽¹⁰⁾	
(42)	62-73-7	200-547-7	dichlorvos	
(43)	nepoužije se	nepoužije se	hexabromcyklododekany (HBCDD)	X ⁽¹¹⁾
(44)	76-44-8/ 1024-57-3	200-962-3/ 213-831-0	heptachlor a heptachloreoxid	X
(45)	886-50-0	212-950-5	terbutryn	

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstracts Service.

⁽²⁾ Číslo EU: Evropský seznam existujících obchodovaných chemických látek (EINECS) nebo Evropský seznam oznámených chemických látek (ELINCS).

⁽³⁾ V případech, kdy byly vybrány skupiny látek, jsou, pokud to není výslovně zmíněno, uvedeni jednotliví typičtí zástupci v rámci stanovení norem environmentální kvality.

⁽⁴⁾ Pouze tetra-, penta-, hexa- a heptabromdifenyloether (čísla CAS 40088-47-9, 32534-81-9, 36483-60-0, 68928-80-3).

⁽⁵⁾ Nonylfenol (čísla CAS 25154-52-3, EU 246-672-0), včetně izomerů 4-nonylfenolu (čísla CAS 104-40-5, 203-199-4 EU) a rozvětveného 4-nonylfenolu (čísla CAS 84852-15-3, EU 284-325-5).

⁽⁶⁾ Oktylfenol (čísla CAS 1806-26-4, EU 217-302-5), včetně izomeru 4-(1,1',3,3'-tetramethylbutyl)fenolu (čísla CAS 140-66-9, EU 205-426-2).

⁽⁷⁾ Včetně benzo(a)pyrenu (čísla CAS 50-32-8, EU 200-028-5), benzo(b)fluoranthenu (čísla CAS 205-99-2, EU 205-911-9), benzo(g,h,i)perylenu (čísla CAS 191-24-2, EU 205-883-8), benzo(k)fluoranthenu (čísla CAS 207-08-9, EU 205-916-6), indeno(1,2,3-cd)pyrenu (čísla CAS 193-39-5, EU 205-893-2) a bez anthracenu, fluoranthenu a naftalenu, které jsou uvedeny samostatně.

⁽⁸⁾ Včetně kationtu tributylcínu (čísla CAS 36643-28-4).

⁽⁹⁾ Vztahuje se na tyto sloučeniny:

7 polychlorovaných dibenzo-p-dioxinů (PCDD): 2,3,7,8-T4CDD (čísla CAS 1746-01-6), 1,2,3,7,8-P5CDD (čísla CAS 40321-76-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDD (čísla CAS 39227-28-6), 1,2,3,6,7,8-H6CDD (čísla CAS 57653-85-7), 1,2,3,7,8,9-H6CDD (čísla CAS 19408-74-3), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDD (čísla CAS 35822-46-9), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDD (čísla CAS 3268-87-9)

10 polychlorovaných dibenzofuranů (PCDF): 2,3,7,8-T4CDF (čísla CAS 51207-31-9), 1,2,3,7,8-P5CDF (čísla CAS 57117-41-6), 2,3,4,7,8-P5CDF (čísla CAS 57117-31-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDF (čísla CAS 70648-26-9), 1,2,3,6,7,8-H6CDF (čísla CAS 57117-44-9), 1,2,3,7,8,9-H6CDF (čísla CAS 72918-21-9), 2,3,4,6,7,8-H6CDF (čísla CAS 60851-34-5), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDF (čísla CAS 67562-39-4), 1,2,3,4,7,8,9-H7CDF (čísla CAS 55673-89-7), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDF (čísla CAS 39001-02-0)

12 polychlorovaných bifenyly s dioxinovým efektem (PCB-DL): 3,3',4,4'-T4CB (PCB 77, čísla CAS 32598-13-3), 3,3',4',5-T4CB (PCB 81, čísla CAS 70362-50-4), 2,3,3',4,4'-P5CB (PCB 105, čísla CAS 32598-14-4), 2,3,4,4',5-P5CB (PCB 114, čísla CAS 74472-37-0), 2,3',4,4',5-P5CB (PCB 118, čísla CAS 31508-00-6), 2,3',4,4',5'-P5CB (PCB 123, čísla CAS 65510-44-3), 3,3',4,4',5-P5CB (PCB 126, čísla CAS 57465-28-8), 2,3,3',4,4',5-H6CB (PCB 156, čísla CAS 38380-08-4), 2,3,3',4,4',5'-H6CB (PCB 157, čísla CAS 69782-90-7), 2,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 167, čísla CAS 52663-72-6), 3,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 169, čísla CAS 32774-16-6), 2,3,3',4,4',5,5'-H7CB (PCB 189, čísla CAS 39635-31-9).

⁽¹⁰⁾ Číslo CAS 52315-07-8 se vztahuje ke směsi izomerů cypermethrinu, alfa-cypermethrinu (čísla CAS 67375-30-8), beta-cypermethrinu (čísla CAS 65731-84-2), theta-cypermethrinu (čísla CAS 71697-59-1) a zeta-cypermethrinu (52315-07-8).

⁽¹¹⁾ Vztahuje se na 1,3,5,7,9,11-hexabromcyklododekan (čísla CAS 25637-99-4), 1,2,5,6,9,10-hexabromcyklododekan (čísla CAS 3194-55-6), alpha-hexabromcyklododekan (čísla CAS 134237-50-6), beta-hexabromcyklododekan (čísla CAS 134237-51-7) a gamma-hexabromcyklododekan (čísla CAS 134237-52-8).“

PŘÍLOHA II

„PŘÍLOHA I

NORMY ENVIRONMENTÁLNÍ KVALITY PRO PRIORITYNÍ LÁTKY A NĚKTERÉ DALŠÍ ZNEČIŠŤUJÍCÍ LÁTKY

ČÁST A: NORMY ENVIRONMENTÁLNÍ KVALITY (NEK)

RP: roční průměr.

NPK: nejvyšší přípustná koncentrace.

Jednotka: [µg/l] pro sloupec (4) až (7)

[µg/kg čerstvé hmotnosti] pro sloupec (8)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Č.	Název látky	Číslo CAS (1)	RP-NEK (2) Vnitrozemské povrchové vody (3)	RP-NEK (2) Ostatní povrchové vody	NPK-NEK (4) Vnitrozemské povrchové vody (3)	NPK-NEK (4) Ostatní povrchové vody	NEK Biota (12)
(1)	alachlor	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7	
(2)	anthracen	120-12-7	0,1	0,1	0,1	0,1	
(3)	atrazin	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0	
(4)	benzen	71-43-2	10	8	50	50	
(5)	bromované difenylethery (5)	32534-81-9			0,14	0,014	0,0085
(6)	kadmium a jeho sloučeniny (v závislosti na třídách tvrdosti vody) (6)	7440-43-9	≤ 0,08 (třída 1) 0,08 (třída 2) 0,09 (třída 3) 0,15 (třída 4) 0,25 (třída 5)	0,2	≤ 0,45 (třída 1) 0,45 (třída 2) 0,6 (třída 3) 0,9 (třída 4) 1,5 (třída 5)	≤ 0,45 (třída 1) 0,45 (třída 2) 0,6 (třída 3) 0,9 (třída 4) 1,5 (třída 5)	
(6a)	tetrachlorme- than (7)	56-23-5	12	12	nepoužije se	nepoužije se	
(7)	chloralkany C10-13 (8)	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4	
(8)	chlorfeninfos	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3	
(9)	chlorpyrifos (chlorpyrifos- ethyl)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1	
(9a)	cyklodienové pesticidy: aldrin (7) dieldrin (7) endrin (7) isodrin (7)	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	Σ = 0,01	Σ = 0,005	nepoužije se	nepoužije se	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Č.	Název látky	Číslo CAS ⁽¹⁾	RP-NEK ⁽²⁾ Vnitrozemské povrchové vody ⁽³⁾	RP-NEK ⁽²⁾ Ostatní povrchové vody	NPK-NEK ⁽⁴⁾ Vnitrozemské povrchové vody ⁽³⁾	NPK-NEK ⁽⁴⁾ Ostatní povrchové vody	NEK Biota ⁽¹²⁾
(9b)	DDT celkem ⁽⁷⁾ , ⁽⁹⁾	nepoužije se	0,025	0,025	nepoužije se	nepoužije se	
	para-para- DDT ⁽⁷⁾	50-29-3	0,01	0,01	nepoužije se	nepoužije se	
(10)	1,2-dichlore- than	107-06-2	10	10	nepoužije se	nepoužije se	
(11)	dichlormethan	75-09-2	20	20	nepoužije se	nepoužije se	
(12)	bis(2-ethylhe- xyl)ftalát (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	nepoužije se	nepoužije se	
(13)	diuron	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8	
(14)	endosulfan	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004	
(15)	fluoranthen	206-44-0	0,0063	0,0063	0,12	0,12	30
(16)	hexachlorben- zen	118-74-1			0,05	0,05	10
(17)	hexachlorbuta- dien	87-68-3			0,6	0,6	55
(18)	hexachlorcyklo- hexan	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02	
(19)	isoproturon	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0	
(20)	olovo a jeho sloučeniny	7439-92-1	1,2 ⁽¹³⁾	1,3	14	14	
(21)	rtuť a její slou- čeniny	7439-97-6			0,07	0,07	20
(22)	naftalen	91-20-3	2	2	130	130	
(23)	nikl a jeho sloučeniny	7440-02-0	4 ⁽¹³⁾	8,6	34	34	
(24)	nonylfenoly (4-nonylfenol)	84852-15-3	0,3	0,3	2,0	2,0	
(25)	octylfenoly (4-(1,1',3,3'- tetramethylbu- tyl)-fenol))	140-66-9	0,1	0,01	nepoužije se	nepoužije se	
(26)	pentachlorben- zen	608-93-5	0,007	0,0007	nepoužije se	nepoužije se	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Č.	Název látky	Číslo CAS ⁽¹⁾	RP-NEK ⁽²⁾ Vnitrozemské povrchové vody ⁽³⁾	RP-NEK ⁽²⁾ Ostatní povrchové vody	NPK-NEK ⁽⁴⁾ Vnitrozemské povrchové vody ⁽³⁾	NPK-NEK ⁽⁴⁾ Ostatní povrchové vody	NEK Biota ⁽¹²⁾
(27)	pentachlorfenol	87-86-5	0,4	0,4	1	1	
(28)	polyaromatické uhlovodíky (PAU) ⁽¹¹⁾	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se	
	benzo(a)pyren	50-32-8	$1,7 \times 10^{-4}$	$1,7 \times 10^{-4}$	0,27	0,027	5
	benzo(b)flu- oranthén	205-99-2	Viz poznámka pod čarou 11.	Viz poznámka pod čarou 11.	0,017	0,017	Viz poznámka pod čarou 11.
	benzo(k)flu- oranthén	207-08-9	Viz poznámka pod čarou 11.	Viz poznámka pod čarou 11.	0,017	0,017	Viz poznámka pod čarou 11.
	benzo(g,h,i)pe- rylen	191-24-2	Viz poznámka pod čarou 11.	Viz poznámka pod čarou 11.	$8,2 \times 10^{-3}$	$8,2 \times 10^{-4}$	Viz poznámka pod čarou 11.
	indeno(1,2,3- cd)-pyren	193-39-5	Viz poznámka pod čarou 11.	Viz poznámka pod čarou 11.	nepoužije se	nepoužije se	Viz poznámka pod čarou 11.
(29)	simazin	122-34-9	1	1	4	4	
(29a)	tertachlorethy- len ⁽⁷⁾	127-18-4	10	10	nepoužije se	nepoužije se	
(29b)	trichlorethy- len ⁽⁷⁾	79-01-6	10	10	nepoužije se	nepoužije se	
(30)	sloučeniny tributylcínu (kation tribu- thylcínu)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015	
(31)	trichlorbenzeny	12002-48-1	0,4	0,4	nepoužije se	nepoužije se	
(32)	trichlormethan	67-66-3	2,5	2,5	nepoužije se	nepoužije se	
(33)	trifluralin	1582-09-8	0,03	0,03	nepoužije se	nepoužije se	
(34)	dikofol	115-32-2	$1,3 \times 10^{-3}$	$3,2 \times 10^{-5}$	nepoužije se ⁽¹⁰⁾	nepoužije se ⁽¹⁰⁾	33
(35)	perfluoroktan- sulfonová kyse- lina a její deri- váty (PFOS)	1763-23-1	$6,5 \times 10^{-4}$	$1,3 \times 10^{-4}$	36	7,2	9,1
(36)	chinoxifen	124495-18-7	0,15	0,015	2,7	0,54	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Č.	Název látky	Číslo CAS ⁽¹⁾	RP-NEK ⁽²⁾ Vnitrozemské povrchové vody ⁽³⁾	RP-NEK ⁽²⁾ Ostatní povrchové vody	NPK-NEK ⁽⁴⁾ Vnitrozemské povrchové vody ⁽³⁾	NPK-NEK ⁽⁴⁾ Ostatní povrchové vody	NEK Biota ⁽¹²⁾
(37)	dioxiny a sloučeniny s dioxinovým efektem	Viz poznámka pod čarou 10 v příloze X směrnice 2000/60/ES			nepoužije se	nepoužije se	Součet PCDD + PCDF + PCB-DL 0,0065 µg.kg ⁻¹ TEQ ⁽¹⁴⁾
(38)	aclonifen	74070-46-5	0,12	0,012	0,12	0,012	
(39)	bifenox	42576-02-3	0,012	0,0012	0,04	0,004	
(40)	cybutryn	28159-98-0	0,0025	0,0025	0,016	0,016	
(41)	cypermethrin	52315-07-8	8 × 10 ⁻⁵	8 × 10 ⁻⁶	6 × 10 ⁻⁴	6 × 10 ⁻⁵	
(42)	dichlorvos	62-73-7	6 × 10 ⁻⁴	6 × 10 ⁻⁵	7 × 10 ⁻⁴	7 × 10 ⁻⁵	
(43)	hexabromcyklo-dodekan (HBCDD)	Viz poznámka pod čarou 12 v příloze X směrnice 2000/60/ES	0,0016	0,0008	0,5	0,05	167
(44)	heptachlor a heptachlorepo-oxid	76-44-8/ 1024-57-3	2 × 10 ⁻⁷	1 × 10 ⁻⁸	3 × 10 ⁻⁴	3 × 10 ⁻⁵	6,7 × 10 ⁻³
(45)	terbutryn	886-50-0	0,065	0,0065	0,34	0,034	

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstracts Service.

⁽²⁾ Tento parametr představuje NEK vyjádřenou roční průměrnou hodnotou (RP-NEK). Není-li uvedeno jinak, použije se na celkovou koncentraci všech izomerů.

⁽³⁾ Vnitrozemské povrchové vody zahrnují řeky a jezera a související umělé nebo výrazně upravené vodní útvary.

⁽⁴⁾ Tento parametr představuje NEK vyjádřenou jako nejvyšší přípustnou koncentraci (NPK-NEK). Je-li NPK-NEK označena výrazem „nepoužije se“, pak se hodnoty RP-NEK považují za hodnoty, které v případě trvalého vypouštění chrání proti krátkodobým maximům znečištění, neboť jsou výrazně nižší než hodnoty odvozené na základě akutní toxicity.

⁽⁵⁾ V případě skupiny prioritních látek spadajících pod bromované difenylethery (č. 5) se NEK vztahují k součtu koncentrací kongenerů čísel 28, 47, 99, 100, 153 a 154.

⁽⁶⁾ V případě kadmia a jeho sloučenin (č. 6) se hodnoty NEK liší podle tvrdosti vody, která je charakterizovaná pomocí pětistupňové škály tvrdosti: (třída 1: < 40 mg CaCO₃/l, třída 2: 40 až < 50 mg CaCO₃/l, třída 3: 50 až < 100 mg CaCO₃/l, třída 4: 100 až < 200 mg CaCO₃/l a třída 5: ≥ 200 mg CaCO₃/l).

⁽⁷⁾ Tato látka není látkou prioritní, nýbrž jednou z ostatních znečišťujících látek, pro něž jsou NEK shodné s těmi, jež byly stanoveny v právních předpisech používaných před 13. lednem 2009.

⁽⁸⁾ Pro tuto skupinu látek není k dispozici žádný směrný parametr. Směrný parametr (směrné parametry) musí být stanoven (stanoveny) analytickou metodou.

⁽⁹⁾ DDT celkem je součtem izomerů 1,1,1-trichlor-2,2-bis(p-chlorofenyl)ethan (číslo CAS 50-29-3; číslo EU 200-024-3); 1,1,1-trichlor-2-(o-chlorfenyl)-2-(p-chlorfenyl) ethan (číslo CAS 789-02-6; číslo EU 212-332-5); 1,1-dichlor-2,2 bis (p-chlorfenyl) ethylen (číslo CAS 72-55-9; číslo EU 200-784-6); a 1,1-dichlor-2,2 bis (p-chlorfenyl) ethan (číslo CAS 72-54-8; číslo EU 200-783-0).

⁽¹⁰⁾ Pro tyto látky není k dispozici dostatek informací pro stanovení NPK-NEK.

⁽¹¹⁾ V případě skupiny prioritních látek, jimiž jsou polyaromatické uhlovodíky (PAU) (č. 28), se NEK pro biotu a odpovídající RP-NEK ve vodě vztahují ke koncentraci benzo(a)pyrenu, z jehož toxicity vycházejí. Benzo(a)pyren lze považovat za referenční ukazatel pro ostatní PAU, proto je třeba monitorovat a porovnávat s NEK pro biotu nebo odpovídající RP-NEK ve vodě pouze benzo(a)pyren.

⁽¹²⁾ Pokud není uvedeno jinak, NEK pro biotu se vztahují na ryby. Je možné namísto toho monitorovat alternativní biotický taxon nebo jinou matici, pokud použitá NEK zajišťuje stejnou úroveň ochrany. V případě látek s čísly 15 (fluoranthen) a 28 (PAU) se NEK pro biotu vztahují na koryše a měkkýše. Pro účely posouzení chemického stavu není monitorování fluoranthenu a PAU u ryb vhodné. V případě látky s číslem 37 (dioxiny a sloučeniny s dioxinovým efektem) se NEK pro biotu vztahuje na ryby, koryše a měkkýše; v souladu s oddílem 5.3 přílohy nařízení (EU) č. 1259/2011 ze dne 2. prosince 2011, kterým se mění nařízení (ES) č. 1881/2006, pokud jde o maximální limity pro dioxiny, PCB s dioxinovým efektem a PCB bez dioxinového efektu v potravinách (Úř. věst. L 320, 3.12.2011, s. 18).

⁽¹³⁾ Tyto NEK se vztahují k biologicky dostupným koncentracím látek.

⁽¹⁴⁾ PCDD: polychlorované dibenzo-p-dioxiny; PCDF: polychlorované dibenzofurany; PCB-DL: polychlorované bifenyly s dioxinovým efektem; TEQ: toxické ekvivalenty podle faktorů ekvivalentní toxicity Světové zdravotnické organizace z roku 2005.